PSALMUL 119 (XIV)

1. [105]Cuvântul Tău e-o candelă aprinsă
pentru picioarele și pașii mei,
/: e o lumină pururea nestinsă
pe calea mea oricând sunt norii grei! :/

2. [106]Jur — și de jurământ eu mă voi ține
că Legea Ta cea dreaptă voi urma!
/: [107]Sunt amărât, dă-mi bucurii din Tine,
după cuvântul spus de gura Ta! :/

3. [108]Primește, DOAMNE,-a’ mele simțăminte
și-a’ Tale legi învață-mă deplin!
/: [109]Primejdii grele-mi stau mereu ‘nainte
și totuși nu uit Legea Ta s-o țin! :/

4. [110]Cei răi mi-așază curse-n cale mie,
dar nu m-abat de la porunca Ta,
/: [111]povața Ta e-averea mea-n vecie,
căci ea e toată bucuria mea! :/

5. [112]Eu inima mi-o plec s-asculte-ntruna
și să-mplinească-a’ Tale-orânduiri,
/: pân’ la sfârșitul vieții-ntotdeauna
eu țin la ele-a’ inimii-mi priviri! :/